

— SEMİR'İN — ŞİFALI ORMANI

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

Semir'in Şifalı Ormanı

1. Baskı: Şubat 2021

ISBN: 978-975-11-5563-4

Genel Yayın No: 7481

Yardımcı Kaynak Dizi Yayın No: 1530

Yayın Yönetmeni: Mehmet Nezir GÜL

Editör: Dr. Murat AĞAR • Ahmet KAYA

Danışman: Prof. Dr. Cem Ali GİZİR

Yazar: Tuna YILDIZ

Tashih: Erdoğan MURATOĞLU

Yayına Hazırlayan: Murat TANRIKOLOĞLU • Serap ERDEGER • İsmail YILDIRIM
Yalçın ÇINAR

Resimleyen: Rümeysa ABİŞ

Grafik-Dizgi-Tasarım: AFS MEDYA GRUBU • 21. Cad. 1424. Sk. No:8/2 Ostim O.S.B.
Yenimahalle / ANKARA • Tel: +90 312 472 96 66
info@afsmedya.com • www.afsmedya.com

Baskı: AFS MEDYA GRUBU • 21. Cad. 1424. Sk. No:8/2 Ostim O.S.B.
Yenimahalle / ANKARA • Tel: +90 312 472 96 66

*Bu yayın Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile hazırlanmıştır.
Yayında beyan edilen görüşler kişilerin kendi sorumluluğundadır ve hiçbir şekilde
Millî Eğitim Bakanlığı ve UNICEF'in görüş ve politikalarını yansıtmamaktadır.*

Küçük tilki Semir ve ailesi meşe ormanında büyük bir kayanın yanındaki evlerinde yaşıyorlardı. Semir, ailesiyle birlikte ormanda yeni yerler keşfetmeyi çok seviyordu. Ormanın derinliklerinde durup kuşları seyretmeye bayılıyordu. Patikada ilerlerken dağ çiçekleri ile, böğürtlenlerin tadına bakıyor, kuşburnu ağacındaki meyveyi yemeden geçmiyordu. Bazen o kadar çok yiyordu ki göbeği yere değmek üzere olduğu için yürümekte zorlanıyordu.

Semir'in en sevdiği arkadaşları Pengu adında serçe ve Kuşevi isimli bir kaplumbağaydı. Serçeye Pengu denilmesinin nedeni penguenleri çok sevmesi ve sürekli onların yürüyüşünü taklit etmesiydi. Kaplumbağaya Kuşevi denilmesinin nedeni ise kabuğuna sürekli kuşların konmasıydı. Özellikle Pengu, kaplumbağa arkadaşının kabuğuna konmaya bayılırdı.

Semir'in yaşadığı orman çok büyüktü. Bu ormanda Semir'in gezinirken dinlendiği yerler de vardı. Bunlardan biri de evlerinin yakınındaki ardı ağacının gövdesinden akan çeşmeyi. Pengu ve Kuşevi ile gezinirken mutlaka burada biraz dinlenir ve su içerlerdi.

Bu çeşmeyle ilgili Semir'in
yaşlı teyzesi hikâyeler
anlatmıştı. Teyzesine
göre bu ağaçtan akan su
şifalıydı ve içeni daha dinç
hissettiriyordu. Semir de bu
hikâyeyi sevmişti ve oradan
su içmeden gezintisini
tamamlamazdı.

Günler geçip giderken Semir, Pengu ve Kuşevi yine oynamak için her zaman bildikleri yerlere gitmişlerdi. Oyuna o kadar dalmışlardı ki birden ormanda daha önce görmedikleri bir yerde buldular kendilerini. Burada bir su birikintisi ile karşılaşmışlardı. Bu su birikintisi biraz bulanık görünüyordu.

Şehir, bu bataklığa benzeyen su birikintisine çok yakındı. Uzaktan geçen arabaların sesleri çok net duyuluyordu. Semir bu birikintinin de şifalı olduğunu düşünerek buradan kana kana su içti.

Pengu bu su birikintisine girerek
kanatlarını bir güzel yıkadı, serinledi ve
afiyetle sudan içti.

Kuşevi ise su birikintisine giremedi ama
Pengu kanatları ile topladığı suyu onun
kabuğuna serpiştirdi. Üç kafadar hemen
oradaki çimenlere uzandı.

Zaman su gibi akıp giderken Semir midesinin açlıktan guruldadığını sandı, Pengu'nun da midesinden garip sesler gelmeye başlamıştı. Açlıktan olacağını düşünerek yanlarında getirdikleri yemişleri yediler. Ama karınları doymasına rağmen gurultuları h l  geçmiyordu.

Kuşevi ise onların midesindeki gurultunun kendisinde neden olmadığını düşünüyordu. Semir ve Pengu adeta karnından konuşuyor gibiydi. Bir süre sonra Semir'in midesindeki gurultular bulantıya ve ağrıya dönüştü. Semir'in başı da çok ağrıyordu ve ateşi çıkmıştı.

Aynı şikâyetler Pengu'da da vardı. O da mide ağrısından kıvranıyordu. Kuşevi ise olan biteni şaşkınlıkla izliyor ve bu durumun nedenini düşünüyordu. Arkadaşları için endişelenmişti.

Kuşevi'nin aklına su birikintisi geldi. Semir ve Pengu'ya "Bu, Semir'in teyzesinin bahsettiği gibi şifalı bir su değil, ben bu sudan içmedim ve karnım ağrııyor, ateşim de yok." dedi. Semir, yaşlı teyzesinin hikâyesindeki şifalı suyun bu olmadığını anlamıştı.

Pengu ve Semir çimenlere uzanmış, endişeli gözlerle etrafa bakıyorlardı. Midelerindeki ağrıdan dolayı iki büklüm hâlde çaresizce bekliyorlardı ve çok korkmuşlardı.

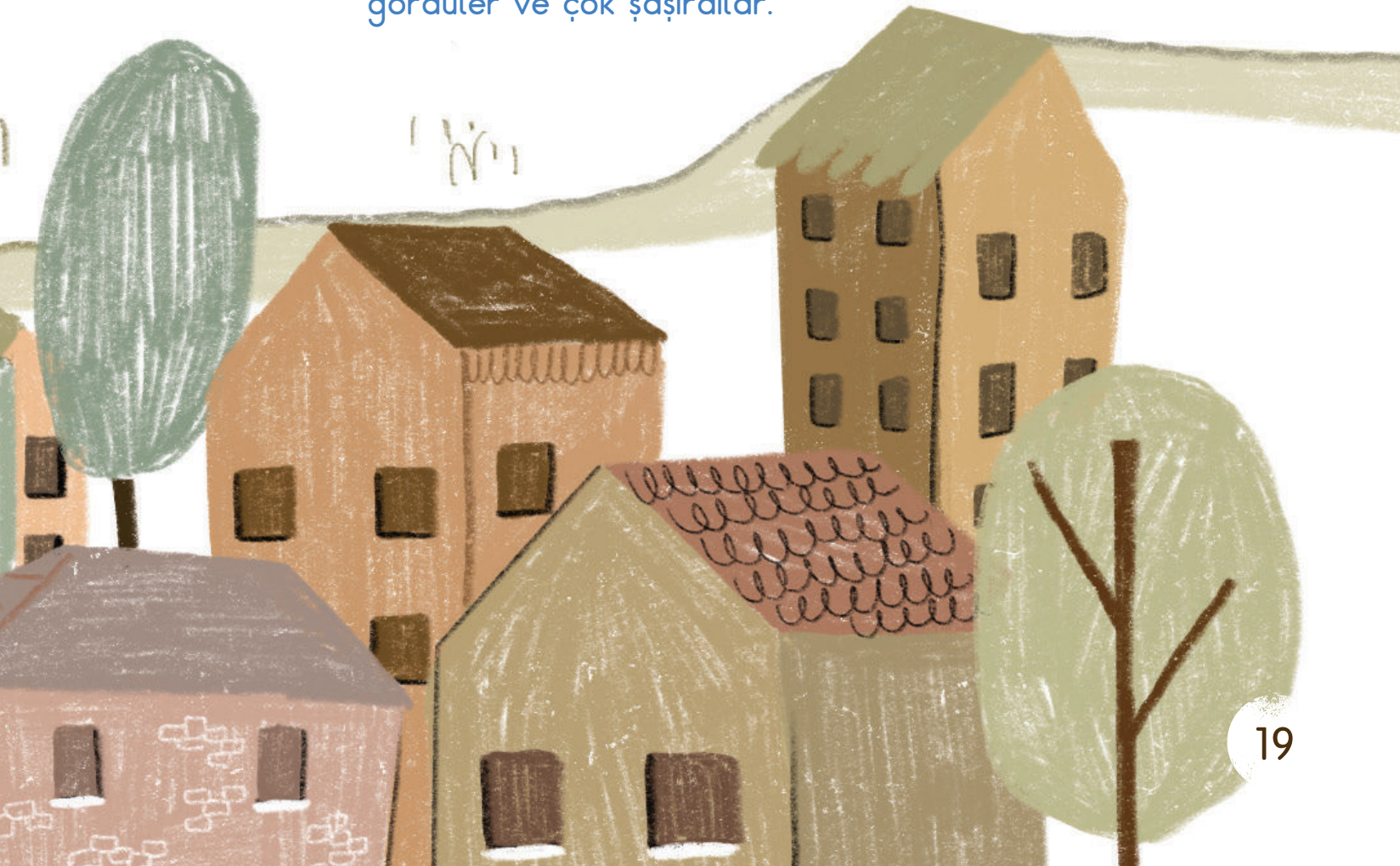
O sırada kaplumbağa Kuşevi'nin aklına büyük dedesinden duyduğu bir fikir geldi. Büyük dedesi şehirlerde kendilerini tedavi edebilecek kişiler olduğundan bahsetmişti. Dedesinin dediğine göre bu kişilere "veteriner" deniliyordu. Kuşevi arkadaşlarına seslenerek

"Semir, Pengu aklıma bir fikir geldil Şehre çok yakınız, neden bir veterinere gitmiyoruz?" dedi.

Kaplumbağa Kuşevi hemen Semir'in ve Pengu'nun ailesini buldu ve onlara durumu anlattı.

İki aile hızlıca Semir ve Pengu'nun yanına geldiler. Onları alarak doğruca şehre gittiler. Şehre vardıklarında ise her zaman kalabalık olan sokakların bomboş olduğunu gördüler ve çok şaşırdılar.

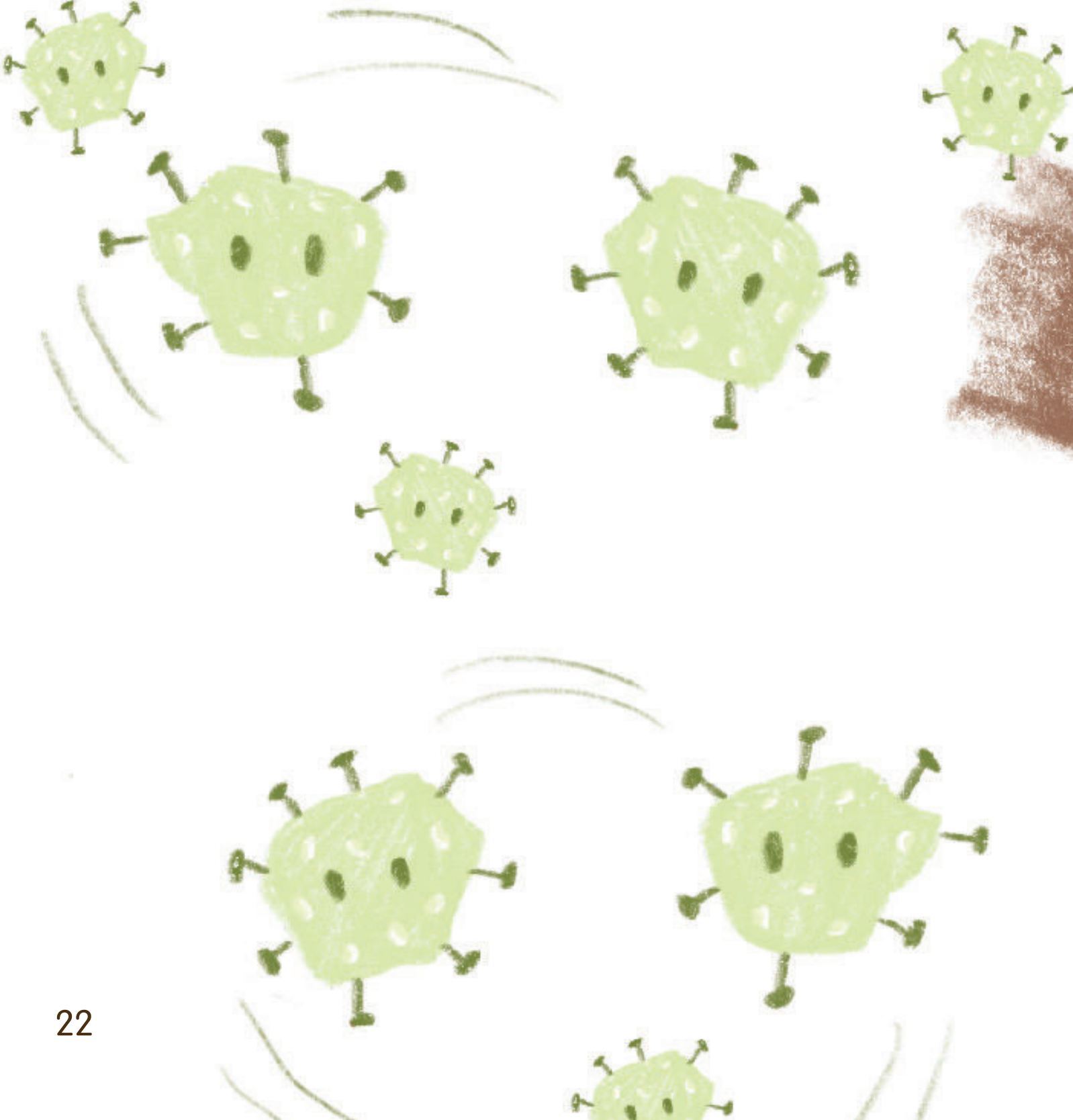
Araya araya sonunda veterineri buldular.

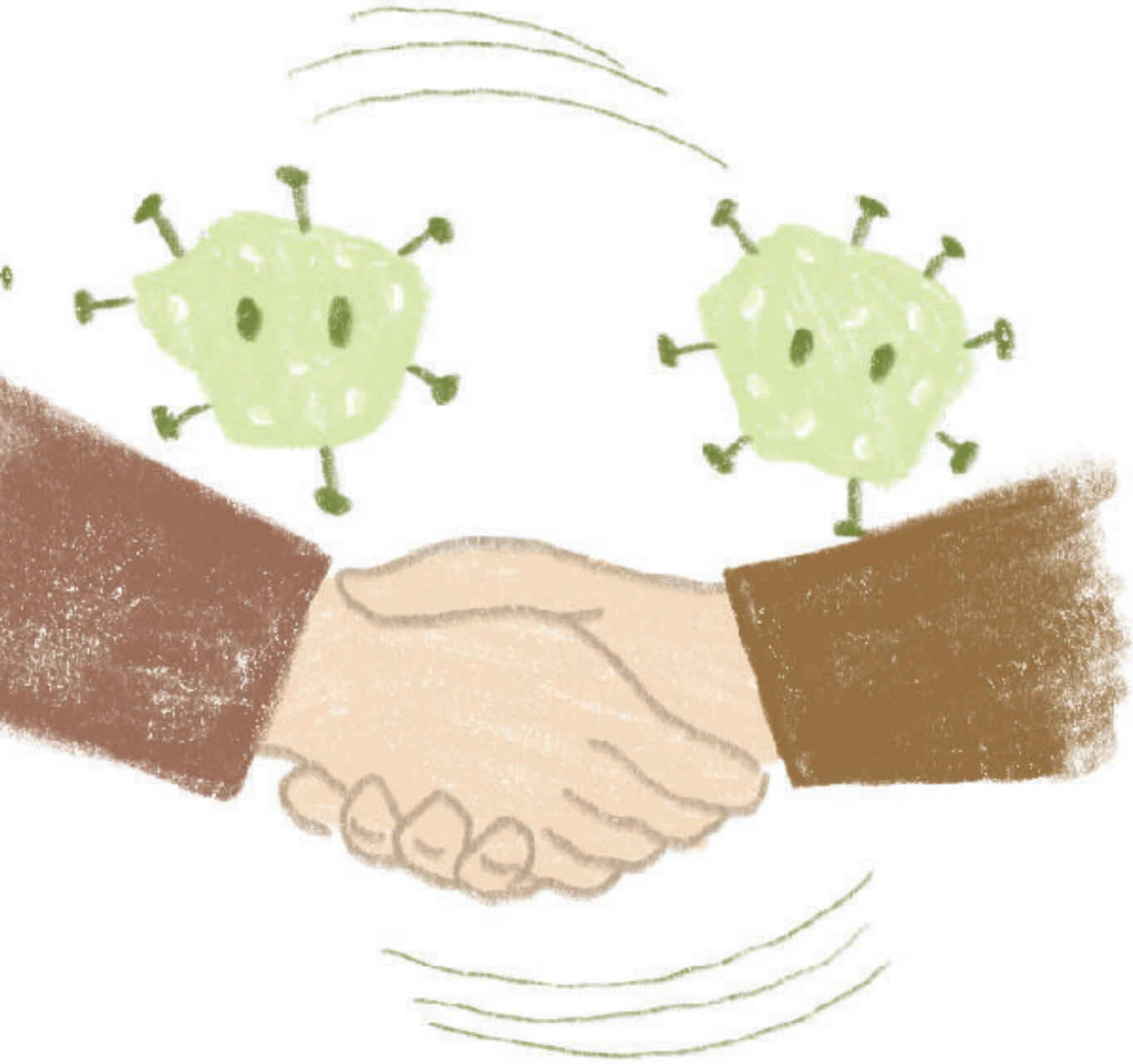
Semir ve Pengu'ya bakan veteriner
"Bu, bataklıktaki sularda yaşayan, gözle
görölmeyen bir virüsün sebep olduğu bir
hastalık." dedi.

Pengu ve Semir'in içtiğı suda da bu
virüsten vardı. Bu virüs, onların karınlarının
ağırmasına, ateşlerinin çıkmasına
sebep olmuştu.

Semir veterinerine şehrin sokaklarının neden bu kadar boş olduğunu sordu. Veteriner, söz ettiği bu virüs yüzünden birçok kişinin hastalandığını söyledi. Bu hastalıktan dolayı insanların dışarıya çıkmadığını, evlerinde tedavi görerek dinlendiklerini söyledi. Veteriner bu hastalığın bir kişiden diğerine de geçebileceğini ve bulaşıcı olduğunu söyledi.

O sırada Kuşevi "Ben de hep arkadaşlarımla birlikteydim, benim neden ağrılarım yok?" diye sordu. Veteriner ise "Senin kabuğun virüsün bulaşmasını engellemiş, hem arkadaşlarının içtikleri sudan sen içmemişsin." dedi.

Semir ve Pengu tüm
şehirde salgın bir hastalık
olduğunu ve kendilerinin
de bundan dolayı
hastalandıklarını öğrenince
korkmuşlardı.

Ailelerine de virüs bulaşabileceği için endişelenmişlerdi. Bir daha asla ormanda gezemeyecekleri düşüncesi ise onları çok üzmüştü. Ancak Veteriner salgının kontrol altına alındığını ve artık endişelenecek bir durum olmadığını söyledi.

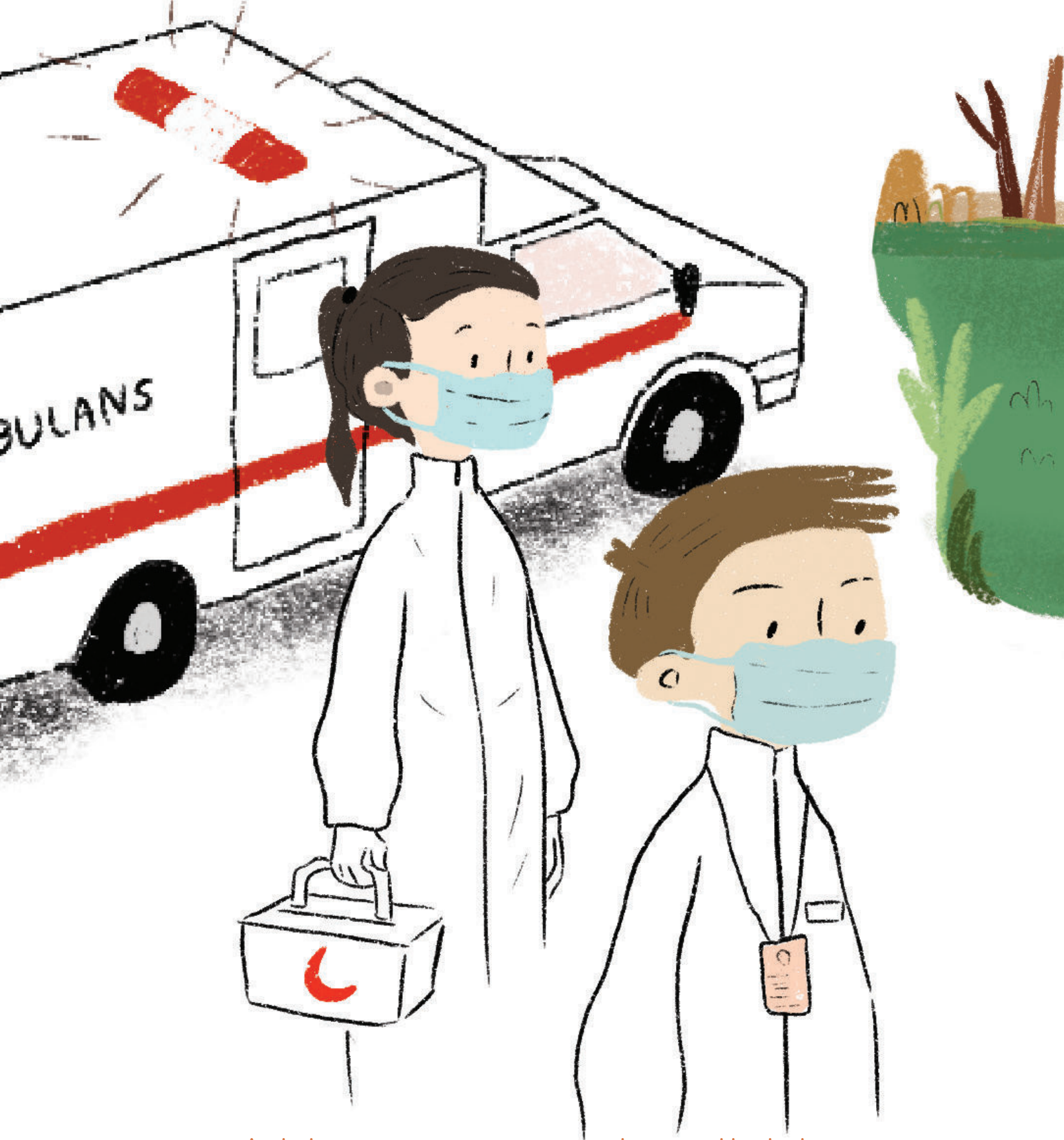
Sadece herkes gibi bir süre evlerinden dışarı çıkmamalarını ve evde ayrı odalarda kalmalarını önerdi. Onlara hastalığını geçirecek bir ilaç verdi, bol bol su içmelerini, sebze ve meyve yemelerini tavsiye etti. Sonra da bir ambulans ile üç arkadaşı ve ailelerini tekrar ormanda yaşadıkları yere bıraktı. Ertesi günlerde annesi Semir'e ormandan topladığı meyvelerden ve bahçede yetiştirdiği sebzelerden yedirdi. Her gün ardıc ağacı suyundan doldurarak Semir'e içirdi.

Bu sırada Pengu da karnındaki ağırlar yüzünden kanat
çırpamıyordu. Annesi çeşmeden doldurduğu temiz suyla
onu besledi, ağaçlardan bulduğu taze yemişlerden
Pengu'ya yedirdi.

Kaplumbağa Kuşevi arkadaşlarının bu durumuna üzülmüştü. Onları neşelendirmek için her gün yuvalarının yanında şarkı söyledi. Günler günleri kovalarken ormanın derinliklerinden bir araba sesi duyuldu. Yakına geldiğinde bunun bir ambulans olduğu görüldü.

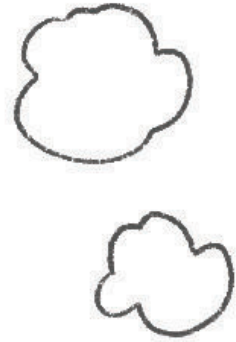

Ambulanstan inen veteriner ve diğerk sağılık ekipleri Semir, Pengu ve ailelerini kontrol etmeye gelmişlerdi. Veteriner Semir ve Pengu'nun sağılık durumlarının gayet iyiye gittiğini ve hastalığın başkasına bulaşmadığını söyledi.

Veteriner, onlara yeni ilaçlar verdi.
Bu güzel haberden sonra Semir ve Pengu'nun
neşesi yerine gelmişti. Bir an önce iyileşecekleri
ve tekrar bir araya gelecekleri günleri
düşünmeye başlamışlardı.

Günler günleri kovalarken Semir ve Pengu'nun canları çok sıkılmıştı, çünkü uzun bir süre evde kalmışlardı. Güneşli bir güne çıkmayı, ağaçlara sarılmayı ve birlikte vakit geçirmeyi çok özlemişlerdi. Bir sabah uyandığında Semir eskisi gibi kendini çok iyi hissettiğini fark etti. Annesi de artık iyileştiğini söyledi ona. Hemen kalkıp dışarı çıktı. Arkadaşı Pengu da iyileşmişti ve artık uçabiliyordu. Onları gören Kuşevi büyük bir sevinçle hemen yanlarına geldi. Hastalıktan kurtuldukları ve yeniden görüşebildikleri için çok mutluydular.

Birlikte özledikleri orman meyvelerinden yediler, şifalı ardıc ağacı çeşmesine giderek suyla oynadılar. Salgın hastalıklardan nasıl korunacaklarını ve sadece bildikleri temiz sulardan içmeleri gerektiğini öğrenmişlerdi. Artık ormanda birlikte oynamak için her zamankinden daha güçlülerdi. Orman onları tekrar sağlıklı gördüğü için çok neşeliydi.

Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile Zorlayıcı Yaşam Olaylarında Psikoeğitim Projesi (ZOYOP) kapsamında hazırlanmıştır.

**Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığınca ücretsiz olarak verilmiştir.
Para ile satılmaz.**